herpy

WĘŻE

Pyton Childrena

Antaresia childreni

Antaresia childreni to mały, nocny pyton z północnej Australii. Osiąga 80-120 cm, jest spokojny, odporny i chętnie je, dlatego należy do pytonów najlepiej nadających się dla początkujących hodowców węży. Żyje długo i dobrze znosi zarówno suche, jak i wilgotne powietrze, ale potrafi znakomicie uciekać.

Rodzina: Pythonidae Nazwa angielska: Children's Python Dawna nazwa: *Liasis childreni; Antaresia stimsoni*

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**80-120 cm** długość całkowita z ogonem
Długość życia	**20-30 lat**
Aktywność	**W nocy**
Tryb życia	**Skalny i naziemny**
Środowisko	**Półpustynia, sawanna i tereny skaliste**
Trudność	**Początkujący**

HODOWLA

Min. terrarium	**90 × 45 × 45 cm** D × S × W dla 1 dorosłego osobnika
Temperatura w dzień	**24-29 °C**
Miejsce wygrzewania	**32-35 °C**
Temperatura w nocy	**20-24 °C**
Wilgotność	**20-80%**
Woda	**Miska z wodą**
UVB	**Zalecane** Strefa Fergusona 2
Pokarm	**Kręgowce**
Utrzymanie	**Pojedynczo**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Jajorodny**
Dojrzałość płciowa	**18-36 miesięcy**
Wielkość zniesienia	**8-12 jaj**
Inkubacja	**45-49 dni** przy 31 °C

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Załącznik II**
Załącznik unijny	**Załącznik B**
IUCN	**Najmniejszej troski (LC)**

O gatunku

Antaresia childreni to smukły do umiarkowanie krępego pyton o wąskiej głowie, pionowej źrenicy i termoczułych dołkach wzdłuż warg. Ciało jest lekko bocznie spłaszczone, ogon krótki, a przy kloace znajdują się małe ostrogi. Barwa podstawowa jest czerwonobrązowa do brązowej z ciemniejszymi plamami, najwyraźniejszymi u młodych osobników. W słońcu łuski mają lekki opalizujący połysk. Młode są mocno plamiste i z wiekiem stopniowo stają się jednobarwne.

Dorosłe osobniki mierzą najczęściej 80-120 cm razem z ogonem, ale zakres sięga od około 70 cm do nawet 150 cm. Najmniejsze zwierzęta występują w formie, którą dawniej uznawano za *Antaresia stimsoni*. Ma ona intensywniejsze i bardziej zróżnicowane ubarwienie, z czerwonobrązowymi do czekoladowobrązowych plamami na jasnym, piaskowym tle. W 2021 roku obie połączono w jeden gatunek, ponieważ tworzą płynne przejście genetyczne i trudno je od siebie odróżnić. Hodowla jest taka sama dla obu form, a wiele danych dotyczących utrzymania i rozmnażania pochodzi od formy, która dawniej nazywała się *A. stimsoni*.

Nazwa gatunkowa upamiętnia Johna George'a Childrena, brytyjskiego entomologa pracującego w British Museum. Nazwa rodzajowa *Antaresia* nawiązuje do gwiazdy Antares. Gatunek opisano po raz pierwszy w 1842 roku.

A. childreni jest spokojna, rzadko agresywna i ma silną reakcję pokarmową. Może dożyć ponad 30 lat, a w niewoli występują odmiany barwne, takie jak albino, leucistic i melanistic. Poradnik dotyczy gatunku, a nie odmian.

Występowanie i środowisko

Antaresia childreni zamieszkuje dużą część Australii. Forma północna występuje na skrajnej północy Australii Zachodniej, w północnej jednej trzeciej Terytorium Północnego, w północnym Queenslandzie oraz na wyspach Cieśniny Torresa. Forma dawniej uznawana za *A. stimsoni* obejmuje dużą część wnętrza Australii, od Queenslandu i Nowej Południowej Walii po Australię Południową i Australię Zachodnią.

Lokalizacja typowa jest nieznana.

> **Naturalny zasięg:** Australia.

ŚRODOWISKO

Antaresia childreni żyje w wielu typach środowisk: w lasach, na sawannach, w zaroślach, na pustyniach, łąkach i w słodkowodnych terenach podmokłych. Jest związana z wychodniami skalnymi, jaskiniami i szczelinami, najchętniej w pobliżu wody, wspina się też na drzewa i krzewy. Jest aktywna nocą, a dzień spędza w kryjówce. Osobniki żyjące w jaskiniach łapią nietoperze w locie, zwisając ze stropu.

Ofiarami są jaszczurki, żaby, małe ssaki i ptaki. Aktywność jest największa pod koniec pory deszczowej (luty-kwiecień) w północnej Australii. Klimat waha się od tropikalnego z wyraźną porą deszczową i suchą na północy po suchy i zmienny we wnętrzu kontynentu.

Hodowla

TERRARIUM

Dorosła *Antaresia childreni* potrzebuje terrarium o wymiarach co najmniej 90 × 45 × 45 cm (długość × szerokość × wysokość). Terrarium powinno być co najmniej tak długie jak wąż, aby mógł się całkowicie wyprostować, i na tyle wysokie, by lampy grzewcze i świetlówki UVB można było bezpiecznie stosować. Młode można trzymać w małych pojemnikach z kilkoma kryjówkami, ale większe terraria dają więcej możliwości regulacji temperatury.

Urządź je co najmniej dwiema ciasno przylegającymi do węża kryjówkami, jedną w ciepłym, a drugą w chłodnym końcu. Dodaj wilgotną kryjówkę z lekko zwilżonym torfowcem lub podłożem, płaskie kamienie, korę korkową i gałęzie. Gatunek trochę się wspina, więc gałęzie muszą być stabilnie zamocowane. Stosy kamieni muszą być sklejone i umocowane, aby nie mogły się osunąć i zranić węża, a do węża wewnątrz stosu musi być dostęp.

Stosuj luźne podłoże o grubości 5-8 cm, np. zrębki osikowe, piasek lub mieszankę ziemi, piasku i gliny. Wąż chętnie się w nim zakopuje. Twarde podłoża, takie jak ręcznik papierowy, stosuje się tylko podczas kwarantanny. Unikaj taśmy klejącej w terrarium.

Terrarium musi być całkowicie zabezpieczone przed ucieczką, najlepiej z drzwiami z przodu i szczelnymi połączeniami. Młode są bardzo małe i uciekają przez najmniejsze szczeliny. Węża trzyma się pojedynczo, z wyjątkiem okresu godowego, w którym dwa samce nigdy nie mogą przebywać razem.

Czytaj więcej: Światło i UVB Czytaj więcej: Kwarantanna i higiena

TEMPERATURA

W terrarium musi być wyraźny gradient. Miejsce do wygrzewania i ciepła kryjówka powinny mieć 32-35 °C. Chłodna strona powinna mieć 24-29 °C. W nocy temperatura powinna wynosić 20-24 °C i nie może przez dłuższy czas spadać poniżej 20 °C. Młode poniżej roku potrzebują ogrzewania przez całą dobę i mniejszego gradientu, około 25-34 °C.

Do stworzenia miejsca do wygrzewania użyj lampy grzewczej, najlepiej dwóch lub więcej, aby cały zwinięty wąż mógł się równomiernie nagrzać. Ciepłą kryjówkę można zrobić z maty grzewczej pod kamieniem, sterowanej termostatem z czujnikiem w kryjówce. Wąż nigdy nie może mieć możliwości owinięcia się wokół źródła ciepła ani dotknięcia go, bo grozi to poważnymi oparzeniami. Mierz temperatury termometrem na podczerwień i cyfrowymi czujnikami.

Zimowanie służy gatunkowi i poprawia wyniki rozrodu: temperaturę nocną obniża się stopniowo przez 6-8 tygodni zimą. Węży chorych lub z niedowagą nie wolno zimować.

Czytaj więcej: Ciepło i temperatura

WILGOTNOŚĆ I WODA

A. childreni nie jest wymagająca co do wilgotności powietrza i znosi 20-80 %. Problemy z linieniem wynikają najczęściej z niewłaściwej temperatury, a nie wilgotności. Wilgotność jest najwyższa po chłodnej stronie i w nocy, a najniższa przy źródle ciepła.

Wystarczy wilgotna kryjówka w chłodnym końcu i lekkie zraszanie rano. Mała miska ze świeżą wodą musi stać cały czas, w ciężkim naczyniu, które się nie przewróci. Wodę wymienia się codziennie, a miskę raz w tygodniu szoruje środkiem dezynfekującym przeznaczonym dla zwierząt.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

OŚWIETLENIE I UVB

Gatunek jest aktywny nocą, ale potrzebuje stałego rytmu dnia i nocy. Światło włącza się latem na 12 godzin dziennie, a zimą skraca do około 10 godzin, sterując nim za pomocą wyłącznika czasowego.

Gatunek może żyć bez UVB, ale UVB jest zalecane, ponieważ reguluje rytm dobowy i hormony oraz zapewnia wężowi całą potrzebną witaminę D. Gatunek należy do strefy Fergusona 2. Użyj świetlówki T5 HO 5-6 %, obejmującej całą długość miejsca do wygrzewania i umieszczonej nad ciepłą strefą. Celuj w indeks UV 2-3 na grzbiecie węża na powierzchni miejsca do wygrzewania. Przy świetlówce nad siatką odległość wynosi ok. 25-33 cm, bez siatki ok. 35-43 cm. Wymieniaj świetlówkę co 12 miesięcy, nawet jeśli nadal świeci.

ŻYWIENIE

Antaresia childreni zjada myszy i małe szczury o wielkości dopasowanej do węża. Pokarm musi być rozmrożony i ogrzany do 32-38 °C w woreczku w ciepłej wodzie. Używaj pęsety do karmienia z miękkimi końcówkami, ponieważ wąż mocno atakuje. Najlepiej podawaj mrożone i rozmrożone zwierzęta zamiast żywych.

Młode karmi się co 7-10 dni, dorosłe co 2-3 tygodnie. Ofiara powinna ważyć około 10 % masy węża lub być 1-1,5 raza szersza niż wąż w najszerszym miejscu. Jeśli wąż jest za gruby, podaje się mniejszy pokarm, jeśli za chudy, karmi się częściej. Niektóre osobniki są tak żarłoczne, że tyją, więc regularnie je waż i oceniaj sylwetkę. Dorosłe mogą przerywać jedzenie na tygodnie, a czasem nawet do sześciu miesięcy, zwłaszcza zimą. Należy unikać karmienia, jeśli wąż był zbyt wychłodzony, ponieważ pokarm może gnić w żołądku.

Urozmaicenie pokarmu jest zaletą: młode na wolności zjadają głównie jaszczurki i żaby, a dorosłe także gryzonie, nietoperze i ptaki. Młode bywają trudne do przestawienia na myszy, a niektórym trzeba na początku oferować małe jaszczurki. Co 4-6 karmienie pokarm można lekko oprószyć preparatem wapniowo-witaminowym.

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

A. childreni jest spokojna i toleruje branie do ręki, ale młode są nerwowe i mogą gryźć albo unosić się i atakować. Przyzwyczajają się do manipulacji. Nowego węża zostaw w spokoju na około dwa tygodnie i zacznij go brać do ręki dopiero, gdy regularnie je. Zacznij od maksymalnie 5 minut naraz i odłóż węża do terrarium, gdy jest spokojny. Potem bierz go do ręki co najmniej raz w tygodniu i najwyżej raz dziennie.

Pozwól wężowi wpełznąć na dłoń zamiast go chwytać i podtrzymuj jak największą część ciała. Wykonuj powolne ruchy. Nie bierz go do ręki przez pierwsze dni po posiłku ani wtedy, gdy linieje i ma mlecznoniebieskie oczy. Wąż rzadko gryzie, ale jest bardzo żarłoczny, więc najpierw umyj ręce, aby nie pachniały pokarmem.

Węże ukrywają chorobę. Kontrola u weterynarza z doświadczeniem w gadach co 6-12 miesięcy to dobry nawyk.

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Płeć określa się sondą i musi to robić doświadczona osoba lub weterynarz, ponieważ niewłaściwe użycie może spowodować poważne obrażenia. Różnice między płciami są niewielkie, ale samice są nieco dłuższe i cięższe. Samce dojrzewają płciowo po około 18 miesiącach i ważą wtedy 120-300 g, ale niektóre samce dojrzewają bardzo wcześnie i przy małych rozmiarach. Samice mają zwykle co najmniej 3 lata i 350-500 g, zanim złożą pierwsze jaja.

GODY I KOPULACJA

Gatunek łatwo się rozmnaża. Gody wywołuje chłodny okres zimą: temperaturę nocną obniża się stopniowo do około 22 °C na 6-8 tygodni, a temperaturę dzienną utrzymuje na poziomie około 27 °C, przy czym miejsce do wygrzewania o temperaturze 30-32 °C włącza się tylko w dzień. Pary łączy się kilka tygodni po rozpoczęciu tego okresu. Następnie temperaturę nocną stopniowo się podnosi. Kopulacje trwają od sześciu do ośmiu tygodni.

Samców nie wolno trzymać razem w okresie godowym, ponieważ walczą i mogą się nawzajem zranić. Niektóre samce przestają jeść, gdy są gotowe do rozrodu.

SKŁADANIE JAJ I ZNIESIENIA

Owulacja widoczna jest jako wyraźne zgrubienie w tylnej części ciała i trwa 8-12 godzin, więc łatwo ją przeoczyć. Samica linieje kilka dni później, a jaja składa 21-30 dni po linieniu. Samica często traci apetyt przed owulacją.

Zniesienie liczy 8-12 jaj, w rzadkich przypadkach nawet do 25. Samica owija się wokół jaj i od czasu do czasu drży, aby je ogrzać. Jest troskliwą matką.

INKUBACJA

Jaja mogą zostać przy samicy lub zostać przeniesione do inkubatora. W tym drugim przypadku umieszcza się je w wysokim pojemniku z lekko zwilżonym wermikulitem, w pozycji, w jakiej zostały złożone. Temperatura inkubacji wynosi około 31 °C, a wyklucie następuje po 45-49 dniach, przy samicy po około 7 tygodniach. Wilgotność w inkubatorze nie jest udokumentowana.

Młode wychodzą z jaja w ciągu doby od przecięcia skorupki.

Czytaj więcej: Inkubacja jaj

ODCHÓW MŁODYCH

Świeżo wyklute młode ważą około 8 g i są bardzo małe. Trzymaj je pojedynczo w małych, zabezpieczonych przed ucieczką pojemnikach z ręcznikiem papierowym jako podłożem i utrzymuj część papieru wilgotną, aby pierwsze linienie przebiegło dobrze. Następuje ono 9-14 dni po wykluciu. Wśród młodych obserwowano kanibalizm, więc trzeba je od razu rozdzielić.

Pierwsze karmienie zaczyna się kilka tygodni po pierwszym linieniu. Najtrudniejsze w odchowie tego gatunku jest przekonanie młodych do myszy, ponieważ na wolności zjadają jaszczurki i żaby. Na początku mogą być potrzebne małe jaszczurki lub żaby.

Zdrowie i częste błędy

Antaresia childreni jest odporna, a większość problemów wynika z niewłaściwej temperatury lub karmienia. Typowe problemy to:

- Świszczący oddech, śluz lub otwarty pysk. Wymaga to wizyty u weterynarza.
- Trudne linienie. Wynika najczęściej z niewłaściwej temperatury, rzadziej z niewłaściwej wilgotności.
- Wymioty, gdy wąż jest karmiony bez wystarczającego ogrzewania po posiłku lub brany do ręki zbyt wcześnie po jedzeniu.
- Otyłość, ponieważ wiele osobników przyjmuje każdy oferowany pokarm.
- Dłuższe okresy braku apetytu poza chłodnymi miesiącami, apatia, biegunka i nietypowe ruchy.
- Oparzenia wskutek bezpośredniego kontaktu ze źródłem ciepła.

Skontaktuj się z weterynarzem z doświadczeniem w gadach, jeśli wąż wykazuje którykolwiek z powyższych objawów lub wyraźnie traci na wadze. Nowe zwierzęta trzyma się oddzielnie od innych gadów przez okres kwarantanny, zanim dołączy się je do reszty kolekcji.

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.